

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 3T/195/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010623
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8315010623.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovaného L. L. pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2018 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný L. L. I. Q. P. W. H. , nar. XX.XX.XXXX P. U., trvale bytom U., J. XXX/XX, C. U.,

je vinný , že

dňa 07.11.2014 v čase okolo 20.00 hod. za obcou Ubľa, okres Snina smerom k štátnej hranici Slovenskej republiky a Ukrajiny pri štátnej ceste I. triedy č. 74 naložil do osobného motorového vozidla zn. Fiat Bravo, striebornej farby ev. č. U. XXXAY piatich nelegálnych migrantov B. T. C., B.. XX.XX.XXXX Z. L., S. B. P., B..XX.XX.XXXX, O. J. P., B.. XX.XX.XXXX, V. J. V., B.. XX.XX.XXXX Z. P. H. B. C., B.. XX.XX.XXXX Z. H. ako osoby bez dokladov totožnosti, ktorí nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a nemajú trvalý pobyt na území SR a ktorí sa na územie SR dostali z Ukrajiny v presne nezistenom čase mimo hraničného prechodu na presne nezistenom mieste v služobnom obvode Oddelenia hraničnej polície PZ Ubľa, teda na území SR sa zdržiavali neoprávnene a následne v úmysle získať za každú osobu sľúbenú sumu po 300,- € týchto prevádzal po štátnej ceste I. triedy č. 74 smerom na Sninu a potom pokračoval smerom na Humenné, kde pred mestom Humenné pri kaplnke na kopci „Kramová“ nelegálnych migrantov vyložil, pokračoval ďalej do mesta Humenné, kde sa otočil a smeroval späť do mesta Snina, kde v obci Hažín nad Cirochou bol zastavený hliadkou Mobilnej zásahovej jednotky riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance,

t e d a

v úmysle získať pre seba finančnú výhodu osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky pomáhal v nedovolenom prechode cez územie Slovenskej republiky,

č í m s p á c h a l

zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. d/, j/, l/, n/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zák. sa obžalovanému počas skúšobnej doby u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného L. L. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry Humenné č. 1Pv 599/14/7702 zo dňa 04.12.2015.

Súd v uvedenej trestnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T/195/2015 zo dňa 01.06.2016 tak, že obžalovaného L. L. po vyhlásení, že nepopiera spáchanie skutku, uznal vinným zo zločinu uvedeného v obžalobe, ale so zmenenou právnou kvalifikáciou-podľa § 355 ods. 2 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmienenečným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou tri roky, ako aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo psychologickému poradenstvu.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove dňa 22.03.2017 uznesením sp. zn. 10To/27/2016 tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu Krajský súd v Prešove odôvodnil tým, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, súd rozhodol na základe postupu podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 8 Tr. por. bez toho, aby obžalovaný urobil vyhlásenie spôsobom predpokladaným zákonom. Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje možnosť zmeniť právnú kvalifikáciu skutku, preto ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine, nemá už procesný priestor na dokazovanie, ktoré by zmenilo skutkové zistenia obžaloby, a teda ani zmeniť právnú kvalifikáciu skutku určenej obžalobou.

Tunajší súd, viazaný v zmysle ust. 327 ods. 1 Tr. por. právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, vykonal nové hlavné pojednávanie a v ďalšom konaní postupoval v naznačenom smere.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní 15.03.2018 a 12.06.2018 súd vykonal nové dokazovanie výsluchom obvineného, svedkov a listinnými dôkazmi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní znova trval na tom, že nepopiera spáchanie skutku, ale nesúhlasí s jeho právnou kvalifikáciou. Súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku neprijal. Na otázku prokurátora uviedol, že v prípravnom konaní sa priznal, pretože policajti mu vraveli, že to bude podmienka. K priznaniu ho však nikto nenútil. Viac vypovedať nechcel, využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní preto prokurátor prečítal zápisnicu z prípravného konania, v ktorom obvinený uviedol, že dostal ponuku odviezť nejaké osoby (nazvané opice) z Uble do Humenného a on hneď vedel, že ide o migrantov. Za jednu osobu mal sľúbenú odmenu 300,- eur, spolu teda za päť osôb to bolo 1 500,- eur. Keďže je to veľký peniaz, hneď súhlasil, a na tento účel si požičal auto od taxikára Y. R., s ktorým sú dobrí kamaráti. V dohodnutú hodinu išiel k Ubli, na ľavej strane od cesty boli pri lese nejakí ľudia, nasadli do auta a on ich odviezol do Humenného ku kaplnke podľa dohody, kde ich vyložil, pokračoval do Humenného, tam sa otočil a vracal sa k obci Hažín, kde ho zastavili za ním idúci policajti, kontrolovali ho a pýtali sa, či viezol nejakých ľudí. On najprv popieral, ale nakoniec sa priznal.

Svedok T. R. ako službukonajúci policajt sa na hlavnom pojednávaní vyjadril tak, že po štyroch rokoch sa pamätá, že operatívnu činnosťou bolo zistené možné prevážanie migrantov v motorovom vozidle asi Fiat Bravo striebornej farby, a to z obce Ubla, ktorí mali byť vyložený pred mestom Humenné pri kaplnke. Službu vykonávali na služobných autách a monitorovali okolie, keď im bolo oznámené naloženie migrantov do tohto auta a ich smerovanie k uvedenému miestu pred mesto Humenné. Počas monitorovania pri vychádzaní z mesta Humenné na Hažín bolo spozorované uvedené auto, ako stojí

a ihneď sa pohýna z miesta pri kaplnke. Z auta bolo vidieť vyskakovať alebo vystupovať osoby. Videli asi tri osoby, ale s istotou to nevie. Auto sa pohlo smerom na Humenné a oni túto skutočnosť oznámili druhej hliadke, aby skontrolovala uvedené vozidlo. Pohyb vozidla už ďalej nemonitorovali, zamerali sa na zadržanie tých migrantov, k čomu aj došlo. Ďalej bola prizvaná hliadka mobilnej jednotky Sobrance, ktorá predvádzala týchto migrantov na policajné oddelenie a ostatné úkony už vykonávala iná hliadka. On s migrantmi nekomunikoval, vypočúval ich vyšetrovateľ, bola tam aj jazyková bariéra. Vodiča vtedy nevideli, lebo v tom čase bola premávka, autá boli pred uvedeným autom, ale aj za nimi a pred nimi. Medzi migrantmi boli aj ženy, ale ich národnosť nepoznal.

Ďalší svedok P. C.Í., druhý službukonajúci policajt, na hlavnom pojednávaní uviedol, že vykonávali hliadkovú službu v katastri obce Humenné a okolitých obcí, spolu s hliadkou OHK PZ Zboj. Boli na dvoch vozidlách. Vo večerných hodinách im zavolala druhá hliadka, že majú zastaviť vozidlo, lebo údajne vyložilo migrantov pred Humenným. Okamžite začali pátrať po vozidle, pričom v obci Hažín nad Cirochou toto vozidlo zaregistrovali a zastavili. Bol stotožnený vodič a pri vyťažovaní sa tento priznal, že viezol migrantov, čomu nasvedčovalo aj to, že vzadu bolo vozidlo zablatené, bola tam aj nejaká rukavica alebo čiapka po migrantoch. Bol vyzozumený veliteľ, druhá hliadka dohliadala migrantov, našla ich a k veci bol prizvaný vyšetrovateľ, ktorý vec prebral na mieste. Svedok potvrdil, že vodičom vozidla bol obžalovaný. On sa s ním rozprával, priznal sa, že prevážal nelegálnych migrantov a povedal, že to urobil z dôvodu finančnej tiesne.

Z prečítanej výpovede svedka Y. R. pred vyšetrovateľom PZ vyplynulo, že dňa 07.11.2014 požičal svojmu kamarátovi L. L. na jeho požiadanie jedno zo svojich áut, pretože podniká v taxislužbe. On mu poskytol auto Fiat Bravo, no nevedel, na aký účel. Potom ho už len kontaktovala polícia, pretože L. chytili pri prevoze migrantov a auto patrilo jemu. Vie, že L. predtým nikdy niečo také nerobil a nemal kontakty na ľudí, ktorí to robia.

Svedkyňa R. U. B. bola jednou z osôb, ktoré obžalovaný v osobnom motorovom vozidle prevážal, no medzičasom už z územia SR odišla na neznáme miesto, a preto nemohla byť vypočutá na hlavnom pojednávaní. Z prečítanej výpovede, ktorú učinila v prípravnom konaní vyplýva, že vycestovala asi pred mesiacom z Kábulu, cestovala po rôznych krajinách rôznymi spôsobmi autom alebo pešo, a to bez preukazu totožnosti. Ani teraz nevie, kde sa nachádza. V tejto krajine ich chytili policajti, na to miesto ich viezlo auto asi dvadsať minút. V aute boli piati. Na auto čakali asi dve hodiny na ceste hneď pri lese. Nastupovali do nejakého malého auta, ale značku a farbu uviesť nevie. Keď vodič zastavil, oni vystúpili a čakali na tom mieste, kde potom zbadala veľa ľudí aj so zbraňami a ocitla sa aj s ostatnými na polícii. Vodiča auta videla len zozadu a nevedela by ho popísať. Po ich vystúpení z auta on pokračoval v tom smere, v akom išli.

Priebeh súdeného skutku tak, ako je uvedený v obžalobe prokurátora, ako aj dôvodnosť podanej obžaloby, vyplynuli aj z prečítaných listinných dôkazov, a to z úradných záznamov, zo zápisnice o vydaní vecí, uznesenia o vrátení vecí, zápisnice o vrátení vecí, zápisnice o obhliadke miesta činu, z fotodokumentácie, kópie osvedčenia o vozidle.

Po vykonanom dokazovaní obžalovaný ku svojej výpovedi dodatočne uviedol, že dňa 07.11.2014 k nemu pristúpil neznámy muž a povedal mu, že pôjde o dve osoby, nie o päť osôb. Keď ich v Ubli naložil a „nasáčovali“ sa mu do auta piati, tak ich odviezol piatich. Je mu to veľmi ľúto, pretože sa nechal nalákať na totálnu hlúposť, bol vo finančnej tiesni, pretože mama má sklerózu multiplex, všetci traja súrodenci aj otec majú bezlepkovú diétu, preto sa nechal nalákať. Mamu pravidelne raz za dva týždne vozí na lekárske vyšetrenia do Sniny a raz za mesiac do Košíc, pretože otec jazdí na kamióne, tri týždne je preč a len týždeň je doma. Má troch nezaopatrených súrodencov, ktorí ešte navštevujú školu. On aj keď veľa nezarobí, pomáha finančne rodičom aj bratom. Dodal, že od 01.07. začína pracovať na zakladaní plastových okien, lebo doteraz bol asi pol roka v Bratislave a asi mesiac a pol bol doma.

Prokurátor navrhol uznať vinu v zmysle obžaloby a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca poukázal na to, že obžalovaný sa priznal k spáchanému skutku, a to už v prípravnom konaní, ale nesúhlasí s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, pretože nie je možné súhlasiť s tým, že počet migrantov umožňuje skutok kvalifikovať podľa § 355 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust.

§ 138 písm. j/ Tr. zák. Poukázal konkrétne na rozhodnutie OS Rožňava zo dňa 13.06.2014 sp. zn. 3T/89/2014, kde obžalovaný v tejto trestnej veci bol stíhaný podľa § 355 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 355 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., aj keď v jeho prípade sa jednalo o prevedenie šiestich migrantov. Poukázal aj na iné rozhodnutia okresných súdov, ako OS Košice I. sp. zn. 7T/74/2010, OS Bratislava 1, sp. zn. 6T/11/2008, OS Humenné sp. zn. 3T/110/2011, OS Senica sp. zn. 2T/26/2012, ako aj OS Rožňava sp. zn. 3T/68/2014. Vo všetkých týchto konaniach sa jednalo o obdobný trestný čin, kde počet prevádzaných migrantov bol viac ako tri osoby a v týchto prípadoch bola ustálená právna kvalifikácia podľa § 355 ods. 1 Tr. zák. Dal do pozornosti súdu aj rozhodnutie Ústavného súdu, resp. nález sp. zn. IV.ÚS49/06, podľa ktorého v obdobných veciach majú sudy rozhodovať rovnako a v prípade, ak sa rozhoduje protichodným spôsobom, dochádza k podkopávaniu efektivity fungovania systému spravodlivosti a neguje sa základný princíp a základná požiadavka, aby sa v rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom. Obhajoba je teda toho názoru a žiada súd, aby uvedený skutok bol kvalifikovaný v zmysle § 355 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. V prípade, ak by konajúci súd nepristúpil k zmene právnej kvalifikácie, navrhol v tomto prípade zohľadniť poľahčujúce okolnosti, a to, že obžalovaný nebol pred týmto trestným konaním trestne stíhaný, dokonca ani priestupkovo riešený, bol a je riadne zamestnaný, aby prihliadol aj na pomery páchatel'a, ktorý sa v súčasnosti spolupodieľa na chode rodiny, pomáha svojej matke s diagnostikovanou chorobou - sklerózou multiplex a zároveň trom školopovinným súrodencom pomáha finančne. Navrhol, aby súd aplikoval u obžalovaného mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák., pretože vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby konajúci súd uložil obžalovanému mimoriadne znížený trest s podmieneným odložením na skúšobnú dobu za súčasného uloženia dohľadu probačným a mediáčnym úradníkom.

Obžalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že ľutuje spáchanie tohto zločinu a obdobne sa vyjadril aj pri udelení práva posledného slova.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania, s prihliadnutím aj na rozhodnutie krajského súdu, ktorého právnym názorom je viazaný, si okresný súd osvojil záver, že obžalovaný L. L. svojim konaním naplnil, tak po stránke subjektívnej ako aj po stránke objektívnej, všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzачstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., a preto ho uznal vinným zo žalovaného skutku, tak ako je uvedený v obžalobe. Súd pri rozhodovaní o vine zohľadnil výpoveď obžalovaného, ktorý chcel urobiť vyhlásenie o svojej vine vyhlásením, že nepopiera spáchanie skutku, no súd jeho vyhlásenie neprijal pre výhradu k právnej kvalifikácii skutku, no v konečnom dôsledku súd celkovú výpoveď obžalovaného hodnotil tak, že sa k trestnej činnosti priznal. Dôležité pre súd boli aj výpovede všetkých štyroch svedkov, ktoré konanie obžalovaného a jeho vinu potvrdzujú.

Zo správy Obce U. o povesti obžalovaného bolo zistené, že žije v rodinnom dome so súrodencami a rodičmi, ktorí vedú usporiadaný život. Je slobodný a v obci a na verejnosti sa správa slušne. Jeho správanie doposiaľ nebolo riešené na obecnom úrade.

Z pracovného posudku od spoločnosti EURO-K s.r.o. Snina bolo zistené, že L. L. bol vo firme zamestnaný na pracovnú zmluvu ako robotník pri obsluhu recyklačnej linky pri triedení plastového odpadu, jeho pracovné výsledky boli dobré, nemal žiadne priestupky a nebol disciplinárne riešený, v kolektíve bol obľúbený a s jeho pracovnými výsledkami boli spokojní. Podľa vlastného udania obžalovaný už tam nepracuje, ale od začiatku mesiaca júl 2018 by mal nastúpiť pracovať do stavebnej firmy, ktorá zakladá okná.

Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, pretože v registri nemá nijaký záznam.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery pre obžalovaného súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy. Súd u obžalovaného L. L. akceptoval prítomnosť štyroch poľahčujúcich okolností, a to, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d) Trestného zákona), viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona), že sa k spáchaniu trestného činu priznal a oľutoval ho (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti policajným orgánom (§ 36 písm. n) Trestného zákona).

Nepriťažovala mu žiadna okolnosť. Vzhľadom k prevahe poľahčujúcich okolností súd pristúpil k úprave trestnej sadzby zmysle ust. § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, a to k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri zločine prevádzactva podľa § 355 Tr. zákona je v zmysle ods. 3 trestná sadzba u trestu odňatia slobody sedem až desať rokov. V danom prípade sú však splnené aj zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda bolo možné uložiť vinníkovi trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu i vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom a uloženie trestu, hoci aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a skôr kontraproduktívne ako účelné. Súd dospel k presvedčeniu, že na nápravu obžalovaného a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje v jeho prípade aj trest kratšieho trvania. V prejednávanej veci súd musel rešpektovať ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, a teda nemohol uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, keďže v osobitnej časti Trestného zákona je pri žalovanom skutku dolná hranica trestnej sadzby pri treste odňatia slobody aspoň päť rokov.

Po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 /štyroch/ rokov, lebo dospel k presvedčeniu, že nie je potrebné na neho pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Spáchaný skutok bol u obžalovaného motivovaný snahou finančne pomôcť svojej rodine, v ktorej matka má vážnu diagnózu a sú v nej ešte tri školopovinné deti, pričom v jeho prípade ako netrestaného, bezúhonného a zamestnaného mladého človeka s pozitívnym hodnotením zo strany samosprávy i zamestnávateľa bol ojedinelým vybočením z noriem slušného správania. V prejednávanej veci súd dospel k presvedčeniu, že prevýchovu obžalovaného L. L. k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, je možné dosiahnuť aj bez trestu spojeného s odňatím osobnej slobody. Podľa názoru súdu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, jeho výmera i dĺžka uloženej skúšobnej doby, spolu s uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, v zmysle ustanovenia § 51 ods. 4, písm. i/ Tr. zák., môže splniť výchovný účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie a skutočne môže na obžalovaného dostatočne výchovne vplyvať v tom smere, aby sa v budúcnosti už nedopustil nielen podobnej, ale žiadnej protiprávnej činnosti.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia, súd vo veci rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.